

Строѣмъ *м. дл.* строю, дѣлаю: Хурка сѣ' разновидности и строѣтъ ся отъ млада овчяры обично, коп гы давать даръ на свои любовницы и роднины, кѣту гы опишѣтъ сѣ разны рѣски и нашарѣтъ сѣ краскы отъ былкы. *Пк. 83.*

Стру́га *имя собств. города въ Македоніи*—родина Миладиновыхъ. **Стру́шки** *пр.*: Тамо на суша ходеха предъ неколку години Стружани-те со вѣрстни ходѣ. *М. р. 528.* Ключовите, ако сѣ отворать, потопвать сѣмо Охридско и Струшко поле. *М. р. 527.*

Стругарѣ *с. м. Drechsler, токарь (Kanitz. II, 92).*

Стругъ *с. м.* стругъ, скобель: Въ 4-то столѣтіе, трѣбува да е изнамѣренъ най-напрѣдъ, въ Германіи стругъ. *Л. Д. 74 р. 145. ср. стрѣгъ.*

Стру́ка *с. ж.* конецъ плети, кнута: Негде-годе жена потеру'еть Ми го биеть сѣ три струка камджика. *М. 101.*

Струле́цъ *с. м.* ходулина. **Струлци́**, ходили: Нѣкой французски писачъ трагедия ште да ви прикове на струлци (*auf Stelzen geschraubt*) и ште да ви дѣрпа сѣ нишки. *Рш. 12.*

Стру́мба *с. ж.* снопикъ льна: Отъ нѣколко главы (или повѣсма) сѣ сѣ ставя една свръзка, кою казвать „кытка“ или „струмба“ повѣсма. *Пк. 83.*

Стру́мица *имя собств. города въ Македоніи.*

Стру́мички *пр.*: Море ты си болна лежала, На мене не си кажала, Понѣда да ти донеса, Стрѣмичка люта ракіа, Да пѣешь Калыо, да станешъ. *В. 117.*

Струна́ *с. ж.* **Струнка́** *ум.* струна,—ка: Андрей исправи се цѣль, като струнка. *Тб. 56.*

Струнени́къ *с. м.* родъ сита, быть можетъ изъ козѣй шерсти. **Стру́ненче** *ум.*: Въ вторникъ утринъ-тъ, събирать сѣ сродници-тъ и съѣди-тъ момкови, заносять прѣдъ невѣстѣ-тъ: ношковы, угрибѣкъ, струненикъ, или сито, брашно и мѣдникъ-тъ съсъ вчерашнѣ-тъ водѣ—„Любице млада невѣсто Любица питѣ мѣспла въ чемширени ношковы, чисто е брашно сѣяла, сѣ позлатено струненче“. *Ч. 27,*

Струненица *с. ж.* изъ козѣй шерсти: Двѣ торби—двѣ струненици. *Трудъ, 613.*

Стру́ненъ *пр. (серб. стру́нав)* козѣй шерсти: Она вечеръ, майко, той менѣ донесоль,—струнени дусаки. *М. 229.* Ютиде Тодуръ на пазаръ, Чи купи мрежа струнена. *Бонч. 59.* Сиртме струнену. *ѣб. 79.*

Стру́памъ *м. св.* **Стру́пвамъ** *м. дл. 1)* сваю, навалю,—ливаю; нагроможду,—ждаю: Присѣвать брашно въ нащовы или купанѣ прѣзъ тънко сыто, и кѣту го струпѣтъ на купче, изровѣтъ посрѣдъ трапче, дѣ наливѣтъ водѣ. *Пк. 36.* Аби и шаяци, струпани на единѣ